

bemyndiget hertil af justitsministeren, jf. grundlovens § 78, stk. 3, 2. pkt.

Vores umiddelbare indstilling fra Det Radikale Venstres side er, at vi gerne vil rose Dansk Folkeparti for at have fremlagt et velgennearbejdet og velargumenteret forslag.

Det er ret usædvanligt at få et forslag fra Dansk Folkeparti, hvor der henvises til talrige internationale konventioner, menneskerettighedskonventioner, børnekonventioner, som Dansk Folkeparti ellers ikke forsømmer nogen som helst lejlighed til at rakke ned på.

Så det, at man tager menneskerettighedskonventionerne med ind i sine forarbejder til dette beslutningsforslag, vil jeg gerne kvittere for. Jeg synes, det er et godt fremskridt. Man kommer oven i købet så vidt som til at citere fra dagbladet Information, hvilket normalt ikke hører til Dansk Folkepartis faste læsestof, vil jeg tro.

Men o.k., jeg vil ikke prøve at være sarkastisk, jeg vil blot sige, at jeg faktisk synes, at der er gjort rede for ganske mange ting i forslaget, der ligger her. Der er også gjort rede for tilsvarende foreninger og deres medlemmers retsstilling i en lang række lande, og der er som sagt henvist til ganske mange internationale konventioner.

Vi har selvfølgelig mange ting, vi er uenige med Dansk Folkeparti i i deres forslag her, også uenige selvfølgelig i mange af fru Pia Kristensens påstande i talen, men jeg har taget forslaget her for pålydende og har læst det med åbent sind, og det faktum, at det er fremsat af Dansk Folkeparti, skal ikke afholde os fra at støtte forslaget.

Vi har nogle kritikpunkter, f.eks. er det nævnt i forslaget, at Danmark har en lemfældig lovgivning. Det er fuldstændig forkert, for fremstilling af, besiddelse af, distribution af børnepornografisk materiale er strafbart, overgreb mod børn er strafbart lige fra blufærdighedskrænkelser til samleje, strafniveauerne er blandt de højeste i dansk strafferet.

Endvidere har politiet fået beføjelser til opsporing og ransagelse bl.a. af computere for at afsløre pædofile, politiet indgår i det internationale politisamarbejde om bekæmpelse af overgreb mod børn, og dansk politi har bidraget til optrævelse af pædofilnetværk på internettet.

Kl. 19.50

Det eneste lemfældige ved den danske lovgivning er faktisk vores grundlov og dens bestemmelser om foreningsfrihed. Dette ønsker

Dansk Folkeparti nu afprøvet ved en retssag, og det er det forsøg, vi gerne vil give vores støtte.

For forslaget taler efter vores mening, at det er et vigtigt signal til de pædofile, til deres ofre og til ofrenes pårørende. Vi mener også, at det er et vigtigt signal til omverdenen, og det er også vigtigt for os at få fastslået grundlovens grænser for foreningsfriheden.

Foreningsfriheden betyder jo ikke, at alt er tilladt. Man møder ofte i debatten folk, der spørger, hvor grænsen går. Er alt da tilladt? Er alt muligt? Nej, siger vi så. Der står udtrykkeligt i § 78, at man kan afprøve ved en retssag, om en forening er lovlig. Men det bliver aldrig afprøvet, og derfor ved vi i virkeligheden ikke, hvor grænserne går.

Jeg synes, det burde være et folkekrav, at vi fik afprøvet nogle af disse grænser, fordi vi jo står i en situation, hvor alt i virkeligheden er lovligt, fordi vi aldrig nogen sinde afprøver grænserne.

Vi har også betænkeligheder ved at støtte sådan et forslag, og det er, fordi vi selvfølgelig udmærket godt ved, at sådan et forslag om afprøvning af forbud mod Pædofilforeningen ikke standser overgrebene. Overgrebene standser ved en målrettet indsats over for de ringe, der arbejder på nettet. Der har vi f.eks. fra radikal side bidraget meget til at få den nødvendige lovgivning på plads.

Endvidere kan forslaget gøre netværket usynligt. Det er der måske nogle der synes er upraktisk, for så er det utilgængeligt. Der må også forudses langvarige retstvister i en retssag om en sådan sag, og dermed kan der gå lang tid, før man egentlig finder ud af, hvad resultatet bliver.

Vi mener faktisk, at forsøget bør gøres, og vi er meget frustrerede over, at vi ustandselig støder på betænkeligheder fra befolkningen, der spørger, hvor grænsen går. Vi andre må slå ud med armene og sige, jamen det aner vi ikke, for det er aldrig blevet afprøvet.

Det var om beslutningsforslag nr. B 150.

Så er der B 151 om ophævelse af forældelsesfristen for seksuelt misbrug af børn.

Dansk Folkeparti foreslår, at forældelsesfristen for seksualforbrydelser mod børn bortfalder. Det er vi til gengæld imod i Det Radikale Venstre. Vi kan konstatere, at indtil for få år siden gjaldt der en generel 10-års-frist for forældelse af denne type forbrydelser. I 1999 ændredes loven, så 10-års-fristen regnes fra offerets 18-års-fødselsdag, således at det nu voksne offer har 10 år til at overveje og komme til klarhed